

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XVI. Qui praestito iuramento iudicio sisti beneficium absolutionis obtinuit,
nisi infra annum appellationem fuerit prosecutus, in pristinam potest
sententiam detrudi, & non obstante apostolico ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO CHRISTI 1179. sic se in omnibus vestræ religioni coaptent, vt quemadmodum se gaudent in societate ordinis, mutatione habitus & obseruatione regulari assumptos, sic etiam in parcitate temporalium rerum se latentur vestris institutionibus conformatos. Sane si super possessionibus ipsis in aliquo de monasteriis vestris apostolica sedis auctoritas dispensauit, a nullo vestrum sumendum est exemplum: quia temerarium est penitus & absurdum & indignum, aliquem sua sibi auctoritate presumere, quod Romana ecclesia alicui monasterio, certa ratione inspecta, singularibus voluit beneficiis indulgere.

C A P. XVI. Rhemensi archiepiscopo.

Cum H. diu vinculo excommunicationis fuisset ad strictus, tandem praestito iuramento, quod exinde iudicio ecclesiæ stare deberet, beneficium absolutionis obtinuit: sed continuo ad sedem apostolicam postabsolutionem appellavit: & anno transacto ultra, per se vel per alium appellationem prosequi contempserit. Quoniam igitur derisorie appellare videtur, qui appellationem interpositam non prosequitur, fraternitatibus vestræ per A. S. presentibus mandamus, quatenus utraque parte coram te conuocata si tibi constiterit, quod tanto tempore appellationem prosequi contempserit, tu ipsum iudicio tuo stare sub excommunicationis distictione compellas.

Potest aliquis appellare, per se,
& per aliud:
nec per se,
nec per aliud,
per se, non
per alium:
per alium,
non per se.

C A P. XVII.

Eius qui modo vult recedere ad priorem uxorem, quam prius negauit, ecclesia testimonium non recipit: quia variavit verbum suum, & contra semetipsum testimonium tulit, & abstulit sibi fidem in utroque, vt coniugii sacramentum ad inuicem non esse videretur, & opus carnalis commercii contradiceretur.

C A P. XVIII.

Vir potestatem sui corporis non habet, sed mulier: nec mulier potestatem sui corporis habet, sed vir. Potest ergo vir siue mulier peccato suo facere, vt potestatem in corpore alterius perdat: sed facere non potest, vt alteri potestatem sui corporis, quantu in se est, tollat. Quod suum ius est, perdere potest:

Cancil. Tom. 27.

Yyyy

1. Cor. 7.